

**Играч от отбора на adidas за Световното първенство – интервю
Даниеле Де Роси, полузащитник, Италия**

Вие сте може би един от малкото играчи, които си спомнят за Световно първенство, което страната Ви спечели, с известно чувство на съжаление...

Така е, спомняйки си за 2006 г. мисля, че щеше да е добре ако някои неща бяха по-различни. Нарушението, което извърших срещу Брайън Макбрайд, беше много сериозно и му се извиних незабавно след случилото се. Бях наказан за четири мача и по този начин изпуснах четири от най-добрите ни дербита по пътя към победата. Винаги ще съжалявам за случилото се и ми се иска да върна времето назад. Сигурен съм, че и на Брайън му се иска същото, но той прие извинението ми, а аз платих цената за действията си.

Въпреки всичко Вие изиграхте решаваща роля за победата на Италия на първенството. Това сигурно е незабравимо.

Да, поне не бях наказан за самия финал – това щеше да разбие сърцето ми. Влязох в игра в шейсетата минута и играх до края, включително и продълженията. Когато се стигна до дузпи, знаех че ще съм един от изпълняващите. Много е трудно да се опише напрежението, на което те подлага това. Особено предвид случилото се преди това, щях да бъда истински злодей в очите на италианците, ако на всичкото отгоре бях изпуснал и дузпа. За щастие успях да отбележа гол.

Не изглеждахте прекалено изнервен, когато изпълнявахте тази дузпа срещу Франция...

Повярвайте ми това изобщо не е така. Трябва да запазите каменно изражение, когато изпълнявате дузпа, и аз успях да остана хладнокръвен. Облекчението, което изпитах е неопишуемо. Еуфорията от победата също е трудно да бъде описана с думи. Трудно е да повярваш, че си световен шампион по футбол, нужни са няколко дни за да го осмислиш.

Поглеждайки назад, това беше един луд финал – особено нападението на Зинедин Зидан над Матераци...

Сигурен съм, че Зизу си спомня за този момент и все още не може да осъзнае какво го беше прихванало. Марко Матераци го провокира, но поне той трябваше да бъде професионалист и да не се поддава. Но във футбола всеки има своите пристъпи на лудост. Знам това от личен опит, но за щастие в моят случай последствията не бяха толкова сериозни. Ако Зидан беше останал в игра, Франция можеше да спечели Световно първенство за втори път, защото по това време той беше най-добрият играч в света.

Как гледате на присъствието на медал от Световно първенство в колекцията Ви?

Не мога да осъзная как осем години изминаха толкова бързо. Това определено си остава върховата точка на моята кариера. Като цяло смятам, че съм щастливец в кариерата си и всяка част от нея ми е носила удовлетворение, но да бъдеш победител на Световно

първенство бие всичко останало. Това е нещо, което ще разказвам на внуците си, което ще остане завинаги, защото е записано в историята.

Мотивира ли Ви това като играч – желанието да усетиш вкуса на победата отново в Бразилия 2014?

Да, определено. В даден момент развиваш глад за победа и искам да спечеля трофея още веднъж. От това зависи и желанието на Италия да бъде най-добрият тим в света, защото ние сме печелили Световното първенство четири пъти, а Бразилия пет. Спечелването на втори златен медал също би ме поставило в един ексклузивен клуб. Не са много играчите, които могат да спечелят два златни медала.

Представянето ви в ЮАР през 2010 г. не беше толкова знеменито обаче. Отпаднахте още в груповия етап...

Това е меко казано. Завършихме последни в група, която трябваше да спечелим с отбори като Нова Зеландия, Парагвай и Словакия. Това беше истинска изненада и много слабо представяне от наша страна. Това е и предупреждение за всеки отбор. В групите няма място за грешки, защото ако започнеш зле ще си тръгнеш още преди да осъзнаеш какво се случва. Желанието ми да избегна това ме мотивира точно толкова силно, колкото и жаждата ми за победа.

Вие и целият отбор се реванширахте на Евро 2012, когато се представихте впечатляващо чак до финала...

Да, но това беше като противоположност на Световното първенство през 2006 г. за мен. През 2006 г. финалът беше върховата точка на шампионата за мен, докато през 2012 г. беше най-слабият ми момент. Тогава играхме страхотен футбол и показахме на какво е способна Италия. Победата над Германия показа, че мястото на Италия е сред най-добрите. Но самият финал беше истински кошмар. Испания заслужаваше да спечели, но не чак с 4:1. Наложих се да рискуваме в опита си да спечелим и това беше резултата.

Сигурно проклинате испанския отбор...

Не, напротив. Те са страхотен отбор, удоволствие за гледане, а играчите са добри хора – скромни и професионални. Но ние искаме да покажем, че можем да им бъдем достоен съперник и смятам, че с последните си изяви доказахме, че не сме далеч от тях. Мисля че Италия е един от най-добрите отбори на това Световно първенство.

На Купата на конфедерациите през 2013 показахте, че може да им се опрете, въпреки че след продължения мачит завърши 0:0.

Достигнахме до дузпи и показахме, че сме играчи, които могат да им бъдат сериозен конкурент. Тогава показахме класата си и не виждам причина да не направим същото в Бразилия.

Какво очаквате от срещите си с Англия и Уругвай в тъй наречената „група на смъртта“?

Мисля че всичко ще бъде наред. До известна степен предпочитам да сме в тежка група. Вижте как ни се отрази една по-лека група през 2010 – изобщо не излязохме от нея. Със съперници като Англия и Уругвай ще трябва да се борим за всяка топка и да бъдем във върхова форма. Англичаните са здрави, бързи и имат някои големи индивидуалисти. Уругвай имат сериозна защита и Суарес и Кавани в нападение. Ще трябва да се преборим с тези опасности, но те също трябва да се тревожат от нас.

Кой ще се квалифицира тогава?

Мисля че Италия може да спечели тази група. Уругвай могат да дръпнат пред Англия, но е трудно да се предскаже. Трябва да се обърне внимание и на Коста Рика. Вижте Световното първенство през 2010 – Словакия излезе от групата, а Нова Зеландия беше само на гол разстояние да продължи също. Коста Рика могат да ни изненадат и ако ги подценяваме бъдете сигурни, че те ще се възползват от това.

Чезаре Прандели изглежда като човек с план.

Той е много проникателен, справя се чудесно с по-младите играчи и знае какво да очаква от по-опитните като мен. Прандели е спокоен, тактиката му е страхотна и взима под внимание всеки детайл на тренировките, стила на игра и т.н. Той е страхотен мениджър и подобно на Марчело Липи през 2006 г., мися че има план да спечели турнира.

Развълнува ли Ви посещението на Бразилия за Купата на конфедерациите за Световното първенство?

Определено! Мястото е много красиво и човек просто знае, че ще направят красив и запомнящ се турнир, както през 1950 г. Както и че хората ще говорят за Бразилия 2014 през следващите сто години. Да се надяваме, че ще говорят как Италия е спечелила турнира.

Ще държите ли връзка с феновете у дома?

Не ползвам Twitter или нещо подобно, но ще се обаждам вкъщи разбира се и ще знам какви са настроенята в Италия. Вече съм се завръщал с купа от Световно първенство веднъж и ако го направя отново ще бъде страхотно.

Възможно е отново да се срещнете с Папата...

Сегашният папа е германец, така че не знам дали ще бъде много доволен ако Италия спечели отново!
